

Вих. №0130-01
від «30» січня 2012 р.

**Голові Комітету Верховної Ради України з
питань фінансів, банківської діяльності,
податкової та митної політики
Хомутинніку В.Ю.**

**Комітет Верховної Ради України з питань
фінансів, банківської діяльності, податкової та
митної політики**

01008, м. Київ, вул. Грушевського, 5

Вельмишановний Віталію Юрійовичу!

Представники телевізійної та кіноіндустрії України засвідчують Вам свою щирю повагу та просять Комітет Верховної Ради України з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики (далі – «Комітет») звернути увагу на наступне питання.

21 грудня 2011 року Президент України наклав вето на Митний кодекс України, прийнятий Верховною Радою України 3 листопада 2011 року, та направив свої Пропозиції до очолюваного Вами Комітету для підготовки відповідних змін до цього Закону.

Зокрема, в Пропозиціях Президента є Розділ 2 «Порушення взятих Україною зобов'язань в рамках СОТ», де серед іншого запропоновано статтю 51 Кодексу після частини третьої доповнити новими частинами такого змісту:

«4. Під час визначення митної вартості носіїв інформації, які імпортуються, що містять програмне забезпечення для обладнання з обробки даних, ураховується лише вартість носія інформації за умови виділення з ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, вартості програмного забезпечення та/або вартості носія. Відомості щодо вартості програмного забезпечення та/або вартості носія повинні базуватися на документально підтверджених даних.

При цьому слід ураховувати, що:

термін «носій інформації» не стосується інтегральних мікросхем, напівпровідників та інших подібних пристроїв чи виробів, в які інкорпоровані такі інтегральні мікросхеми чи пристрої;

термін «програмне забезпечення» не стосується звукових, кіно- та відеозаписів».

Наші організації повністю підтримують позицію, висловлену у пропозиціях Президента України, спрямовану на виконання зобов'язань в рамках СОТ та вважає, що аналогічне регулювання повинно поширюватися і на сферу телебачення та кіновиробництва.

Ми неодноразово висловлювали свою позицію, згідно з якою витрати на право відтворення оцінюваних товарів в Україні; платежі за право телевізійної трансляції/кінотеатрального показу аудіовізуальних творів для митних цілей; платежі, здійснені покупцем за право розповсюдження або перепродажу імпортованих товарів не повинні додаватися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари і, відповідно, не можуть розглядатися як складові митної вартості.

Слід зазначити, що Верховна Рада України підтримала таку позицію індустрії, а також відомих європейських експертів (дивіться, наприклад, висновок експерта UEPLAC – професора Веслава Чижовіча, що додається до цього Листа), і ще в першому читанні (17 травня 2011 року) прийняла за основу проект Закону «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України» (реєстр. №8130-д від 12.05.2011 р., автори: н.д. Хомутиннік В.Ю., н.д. Царьков Є.І., н.д. Царьов О.А.) разом із положеннями, запропонованими індустрією щодо невключення вищеперелічених витрат до митної вартості.

Проте, на жаль, в другому читанні (3 листопада 2011 року) цей проект Закону був прийнятий в цілому вже без запропонованих індустрією положень.

З огляду на це, просимо Вас при доопрацюванні Митного кодексу України включити в нього наступні положення:

«Витрати на право відтворення оцінюваних товарів в Україні не повинні додаватися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.»

Платежі за право демонстрування, публічного показу, публічного сповіщення (трансляції та/або ретрансляції), публічної демонстрації, публічного виконання та/або розповсюдження аудіовізуальних творів, зокрема фільмів, для митних цілей вважаються тотожними витратам на відтворення оцінюваних товарів (аудіовізуальних творів) в Україні і не додаються до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.»

Терміни «демонстрування», «публічний показ», «публічне сповіщення», «трансляція», «ретрансляція», «публічна демонстрація», «публічне виконання», «розповсюдження», «аудіовізуальний твір», «фільм» застосовуються у значенні, передбаченому Законами України «Про авторське право і суміжні права», «Про кінематографію», «Про телебачення і радіомовлення»».

Вважаємо, що такі зміни будуть свідчити про європейський вибір України та намір слідувати стандартам Європейського Союзу у врегулюванні питання визначення митної вартості товарів.

Так, відповідно до ст. 51 Угоди про партнерство і співробітництво між Україною і Європейськими Співтовариствами та їх державами-членами від 14 червня 1994 р.:

«Сторони визнають, що важливою умовою для зміцнення економічних зв'язків між Україною та Співтовариством є зближення існуючого і майбутнього законодавства України з законодавством Співтовариства. Україна вживе заходів для забезпечення того, щоб її законодавство поступово було приведене у відповідність до законодавства Співтовариства».

Митне законодавство віднесене зазначеною Угодою до пріоритетних сфер адаптації національного законодавства України до законодавства Європейських Співтовариств.

Як зазначено у Порядку денному асоціації Україна – ЄС для підготовки та сприяння імплементації Угоди про асоціацію, створення поглибленої і всеохоплюючої зони вільної торгівлі між Україною та ЄС призведе до поступової і більш поглибленої інтеграції України до внутрішнього ринку паралельно з впровадженням відповідних елементів *acquis communautaire*.

Відповідно до вказаного Порядку денного асоціації, Україна та ЄС приділятимуть особливу увагу співробітництву щодо вжиття заходів, направлених, зокрема, на подальший розвиток митного законодавства України та його імплементаційних положень відповідно до міжнародних інструментів та стандартів, які застосовуються у митній сфері та торгівлі, включаючи ті, які розроблені ЄС, Світовою Митною Організацією (зокрема Оновлена Кіотська Конвенція), СОТ, ООН (наприклад Конвенція щодо гармонізації прикордонного контролю 1982 року).

Детальніше зупинимося на законодавстві Європейського Союзу, що регулює питання включення роялті до митної вартості імпортованих товарів:

1) Митний кодекс ЄС¹ у ст. 32 (5) (а) передбачає, що:

Платежі за право відтворювати імпортовані товари у ЄС не додаються до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари.

2) Відповідно до Коментарів Комітету по Митному кодексу ЄС (відділ митної оцінки), метою яких є створення однакових підходів до визначення митної вартості товарів:

Не додаються до ціни, що була сплачена чи підлягає сплаті, наступні платежі:

- Платежі за право відтворення імпортованих товарів;
- Платежі покупця за право розповсюджувати чи перепродавати імпортовані товари, якщо такі платежі не є умовою експорту товарів до ЄС.

3) Відповідно до Розділу D Збірника пояснень про митну оцінку Технічного Комітету з Митного кодексу ЄС (відділу митної оцінки – «Customs Valuation Compendium») до витрат на право відтворення, що не підлягають включенню до митної вартості носіїв, прирівнюються також:

- платежі за право телевізійної трансляції;
- платежі за право кінотеатрального показу;
- розповсюдження аудіовізуальних творів, записаних на імпортованих носіях інформації.

Слід особливо наголосити, що пункт с) статті 8.1 Угоди щодо застосування статті VII Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року, що є невід'ємною частиною українського законодавства з моменту набуття Україною членства у СОТ з 16 травня 2008 року, передбачає, що при визначенні митної вартості до ціни, яка була фактично сплачена або підлягає сплаті за оцінювані товари, додаються роялті та ліцензійні платежі, які стосуються оцінюваних товарів та які покупець повинен сплачувати прямо чи опосередковано як умову продажу оцінюваних товарів. Тлумачні примітки до даної статті, які є невід'ємною частиною Угоди, передбачають, що суми

¹ Митний кодекс ЄС, затверджений Регламентом Ради Європейського Економічного Співтовариства №2913/92 від 12.10.1992 р.

платежів за право відтворення імпортованих товарів у країні ввезення не повинні додаватися до ціни, що була фактично сплачена або підлягає сплаті за імпортні товари при визначенні їх митної вартості.

Технічний комітет з митної оцінки Всесвітньої Митної Організації (ВМО), який, відповідно до статті 18 та Додатку II до Генеральної угоди з тарифів і торгівлі 1994 року, забезпечує однакове тлумачення і застосування положень даної Угоди, пояснив у Коментарі № 19.1 «Значення виразу «право відтворення імпортованих товарів» в контексті пояснювальної примітки до статті 8.1 (с)», що «відтворення» стосується не лише фізичного відтворення товарів, але і відтворення об'єктів інтелектуальної власності, втілених у товарах.

Слід також звернути увагу на досвід врегулювання зазначеного питання у провідних країнах світу. Для прикладу, Меморандум № D13-11-2 «Вартість деяких інформаційних продуктів для розрахунку мита», виданий митними органами Канади 12 квітня 2001 року, визначає, що у випадку, якщо імпортер інформаційного продукту здійснює платежі за право користування інформацією, записаною на носії, то вартість для розрахунку мита визначається шляхом застосування резервного методу і дорівнює ціні носія без урахування суми ліцензійних платежів. До інформаційних продуктів відносяться, зокрема, носії із записом фільмів, телепередач та інших аудіовізуальних творів.

Зауважимо, що включення роялті (ліцензійних платежів) за право публічного показу і публічного сповіщення (телевізійної трансляції) та розповсюдження аудіовізуальних творів до митної вартості носіїв із записом таких творів призводить до необґрунтованого завищення митної вартості носіїв в Україні та порушення прав імпортерів носіїв із записом аудіовізуальних творів. Більше того, це завдає відчутної шкоди розвитку теле- та кіноіндустрії України та створює загрозу гарантованим Конституцією України праву на інформацію та свободі слова.

Враховуючи вищевикладене, з метою приведення українського законодавства до стандартів Європейського Союзу та виконання зобов'язань України перед СОТ, про що було наголошено Президентом України, просимо Комітет Верховної Ради України з питань фінансів, банківської діяльності, податкової та митної політики врахувати наші пропозиції при доопрацюванні Митного кодексу України.

Сподіваючись на розуміння та підтримку,

Додаток: 1. Висновок експерта UEPLAC – професора Веслава Чижовіча «Митна вартість звукових та кінематографічних записів на магнітній стрічці (відео) та інших медіа носіях», підготовлений у рамках проекту «Експертна допомога в розробці проекту Митного кодексу України» (на 6 арк.)

Зі щирою повагою,

Виконавчий директор
Асоціації «Індустріальний Телевізійний Комітет»

Котенко К.С.

Голова Комітету з питань ЗМІ
Асоціації правників України

Стройко І.А.

Директор
ТОВ «Кіноманія»

Коваль Т.М.

Фінансовий директор
ТОВ «Синергія»

Ластовець О.М.

Директор
ТОВ «Галеон Кіно»

Гофман Т.М.

Виконавчий директор
ПРАТ «БІ ЕНД ЕЙЧ»

Юхименко О.П.

Проект виконується UPMF у
консорціумі з PAI, FIAPP,
Louis Berger SAS, KLC та
HRTA

UEPLAC

Українсько-Європейський дорадчий центр з питань законодавства - Етап V
EuropeAid/127777/C/SER/UA

Проект фінансується
Європейським Союзом

Проект «Експерта допомога в розробці проекту Митного кодексу України» Експерт UEPLAC проф. Веслав Чижовіч

Митна вартість звукових та кінематографічних записів на магнітній стрічці (відео) та інших медіа носіях

Проблема записів, призначених для трансляції по телебаченню і мережах кінотеатрів, є предметом одного з документів, що містяться в Збірці текстів з питань митної вартості, підготовлена секцією митної вартості Комітету з питань митного кодексу.

Згідно з формулюваннями цього документу (містяться у розділі «D») суми, сплачені покупцями аудіовізуальних програм з плати за право на телерадіомовлення, повинні розглядатися у світлі статті 32(1)(с) Митного кодексу Співтовариства.

У цьому контексті їх слід розглядати як еквівалент плати за право на відтворення ввезених товарів згідно зі статтею 32(5)(а) Кодексу. Отже, ці суми не повинні бути прийняті до уваги при визначенні митної вартості, за умови, якщо їх можна відрізнити від плати за доступ до засобів інформації. Однак якщо такий поділ неможливий, ці суми є частиною митної вартості.

Я включив інтерпретації пана п. Погожельського, директора департаменту митної політики Міністерства фінансів Польщі (одного з найбільш відомого протягом тривалого часу польського фахівця з питань митної вартості).

**Збірка текстів з питань митної вартості,
підготовлена секцією митної вартості Комітету з питань митного кодексу
Директорату Європейської комісії з питань оподаткування
і митної справи (редакція 2008 р.)¹**

РОЗДІЛ D: ІНШІ ЗАХОДИ

Митна вартість звукових та кінематографічних записів на магнітній стрічці (відео) та інших медіа-носіях

Справа 1. Записи, призначені для показу по телебаченню та в мережах кінотеатрів

ФАКТИ

Імпортовано звукові та кінематографічні типи записів у вигляді магнітної відео-стрічок (товарна позиція 85.24 митного тарифу Співтовариства) або у вигляді інших медіа-носіїв, що призначені для розповсюдження та/або розповсюджуються по телебаченню, в мережах кінотеатрів або через рекламні агентства (див. справу № 2).

Виникає питання, чи має встановлення вартості базуватися на рахунках-фактурах, в яких зазначається лише вартість матеріалу-підложки (номінальна сума грошових одиниць) або на здійснених загальних платежах. З контрактів, укладених між телебаченням, мережами кінотеатрів та іноземними дистриб'юторами/виробниками, випливає, що платежі за отримання права на показ фільму можуть становити декілька мільйонів грошових одиниць.

Висновок

Комітет дійшов висновку, що суми, сплачені покупцями аудіовізуальних програм в якості плати за мовлення/права розповсюдження слід розглядати в світлі ст. 32(1)(с) Кодексу. В цьому контексті вони повинні розглядатися як еквівалент оплати за право відтворення імпортованих товарів у розумінні ст. 32(5)(а) Кодексу.

Таким чином, ці суми не повинні братися до уваги при визначенні митної вартості, за умови, що вони відрізняються від сплаченої ціни або ціни, що підлягає сплаті, за доступ до засобів інформації.

Справа 2 Записи, призначені для рекламних агентств

Імпортовано відео (або інший медіа-носіїв), який складаються з записів для рекламної індустрії, а також призначений для мовлення через телевізійні мережі на тих самих умовах, що вищезазначені у Справі 1.

Постає питання, чи повинна вартість базуватися на загальних платежах, сплачених виробникам. У даній конкретній справі, це може включати встановлення вартості товарів з урахуванням

¹ European Commission. Compendium of Customs Valuation texts of the Customs Code Committee, Customs Valuation Section. TAXUD/800/2002-EN. Brussels, September 2008.
http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/customs/customs_duties/declared_goods/european/compendium_2008_en.pdf

сукупності рахунків, виставлених покупцю (витрати на оренду студії, гонорари музикантам і моделям, ціна стрічки, ...).

Режим встановлення вартості

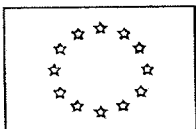
Комітет дійшов висновку, що суми, сплачені покупцями аудіовізуальних програм в якості плати за мовлення/права розповсюдження, необхідно розглядати у світлі ст. 32(1)(с) Кодексу. В цьому контексті вони повинні розглядатися як еквівалент оплати за право відтворення імпортованих товарів в розумінні ст. 32(5)(а) Кодексу.

Справа 3 Записи, призначені для розповсюдження та продажу

Імпортовано відео-стрічки (або інший медіа-носій), які містять різноманітний аудіовізуальний матеріал (наприклад, фільми) для розповсюдження та продажу споживачам. В оплату товарів виставлений рахунок в контексті звичайного продажу і немає інших платежів.

Режим встановлення вартості

Вартість операції повинна базуватися на загальній сплаченій ціні або ціні, що підлягає сплаті за товари.

EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL
TAXATION AND CUSTOMS UNION
CUSTOMS POLICY
Customs legislation

TAXUD/800/2002-EN

Update

Brussels, September 2008

Compendium of Customs Valuation texts

of the

CUSTOMS CODE COMMITTEE

Customs Valuation Section

SECTION D: OTHER MEASURES

Customs value of sound and cinematographic recordings on magnetic tape (videos) and other carrier media

Case 1   **Recordings intended for transmission by television and cinema networks**

FACTS

Sound and cinematographic-type recordings in the form of magnetic tape videos (Community customs tariff heading 85.24) or in the form of other carrier media and intended for distribution and/or diffusion by television and cinema networks and advertising agencies (cf. case No 2) are imported.

It is for consideration whether valuation should be on the basis of pro-forma invoices which indicate only the value of the support material (a nominal amount of currency units) or on the total payments made. Contracts show that payments to obtain the transmission rights of the film, concluded between television and cinema networks and the foreign distributor/producer, can amount to several million currency units.

Conclusion

The Committee concludes that the amounts paid by the buyers of the audiovisual programmes in question in respect of a charge for broadcasting/distribution rights should be considered in the light of Art. 32(1)(c) of the Code. In this context they should be regarded as equivalent to payment for the right to reproduce the imported goods within the meaning of Article 32(5)(a) of the Code.

Consequently, these amounts should not be taken into account in determining the customs value, provided that they are distinguished from the price paid or payable for the support media.

Case 2 Recordings intended for advertising agencies

Videos (or other carrier media) which consist of recordings for the advertising industry, also intended for broadcasting by television networks, are imported in the same manner as in Case 1 above.

The question arises as to whether the value should be based on the total payments made to the producers. In this particular case, this can involve evaluation of the goods taking into account the totality of the invoices presented to the buyer (studio rental costs, musician and model fees, tape costs ,...).

Valuation treatment

The Committee concludes that the amounts paid by the buyers of the audiovisual programmes in question in respect of a charge for broadcasting/distribution rights should be considered in the light of Art. 32(1)(c) of the Code. In this context they should be regarded as equivalent to payment for the right to reproduce the imported goods within the meaning of Article 32(5)(a) of the Code.

Case 3 Recordings intended for distribution and sale

Video tapes (or other carrier media) which carry a variety of audiovisual material (e.g. feature films) for distribution and sale to consumers is imported. Payment for the goods is invoiced in the context of a normal sale and no other payments are involved.

Valuation treatment

The transaction value is to be based on the total price paid or payable for the goods.